

have været meget interesserede i Fiskeriforsikringen, er blevet gjort opmærksom paa, at Bestemmelserne i Lovforslagets § 3, hvorefter Fiskere i visse Tilfælde, hvor de arbejde for en anden Arbejdsgiver, kun delvist kunne faa deres Aarspræmie udbetalt, neppe ville være tilstrækkeligt klart udtrykte. Ændringsforslaget gaar derfor ud paa at udtrykke noget klarere denne Tanke. I Loven om Fiskeres Ulykkesforsikring af 1900 er der indsat den Bestemmelse, at Fiskeren, i det Tilfælde han arbejder for en Arbejdsgiver, kan forlange en Del af Aarspræmien tilbagebetalt, for saa vidt han ikke arbejder et helt Aar. Arbejder han f. Eks. kun to Maaneder, vil han kunne faa $\frac{2}{12}$ af Aarspræmien tilbage. Her i Lovforslaget staar der i § 3, at naar en Person arbejder for en anden i samme Erhverv, kan han faa sit Bidrag tilbagebetalt helt eller delvist, men at denne Bestemmelse ikke kommer til Anvendelse, for saa vidt det paagældende Erhverv omfattes af Loven af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder eller af Loven om Søfolks Ulykkesforsikring. Der har man altsaa været bange for, at det ikke var udtrykt tilstrækkelig klart i dette Forslag, at Fiskeren havde den samme Ret, som var ham hjemlet i Loven om Fiskeres Ulykkesforsikring. Jeg er ikke overbevist om, at det var nødvendigt at foretage nogen Ændring i Lovforslaget, idet vi i Fjor, hvor vi behandlede Loven om Søfolks Ulykkesforsikring, netop med dette Forhold for Øje indsatte en Bestemmelse, som findes i § 4, 3die Stykke, i denne Lov, og som gaar ud paa, at fra Forsikringen — altsaa fra Søfolkenes Ulykkesforsikring — undtages dog enhver Del af Besætningen, der af Rederen holdes forsikret i Henhold til Lov Nr. 71 af 3. April 1900 om danske Fiskeres Forsikring mod Ulykkestilfælde. Jeg tror, at denne Bestemmelse i Virkeligheden vilde være tilstrækkelig fyldestgørende, men naar der er yttret Ønske om, at det ogsaa blev udtrykt i nærværende Lovforslag, kan det for saa vidt ogsaa være rigtigt, og for at imødekomme dette Ønske, og fordi jeg ogsaa tror, at Loven derved bliver klarere, har jeg tilladt mig at stille det nævnte Ændringsforslag, som altsaa gaar ud paa, at det sidste Punktum af § 3 affattes saaledes, at i de Tilfælde, der er Tale om, kommer Bestemmelsen om, at de paagældende Personer høre til Besætningen paa et Fiskeriskib; altsaa paa et Skib over 20 Tons, som ligger uden for

denne Lov, ikke til Anvendelse. Jeg tror, som sagt, ikke, at det vil skade, at denne lille Ændring bliver tilføjet, og jeg tillader mig at anbefale Ændringsforslaget til det høje Tings og den højtærede Ministers Velvillie, idet jeg haaber, at den højtærede Minister kan tiltræde det.

Patursson: Jeg vil tillade mig at takke den højtærede Minister for Fremsettelsen af hans Ændringsforslag, som jeg haaber maa nyde Fremme her i Tinget. Der er i Grunden ikke saa lidt Forskel mellem det fremsatte Ændringsforslag og § 7 i Loven, for efter § 7 i Lovforslaget skulde Loven blive gældende Lov ogsaa for Færøerne, idet det dog var tilladt at foretage mindre Ændringer i den, men efter Ændringsforslaget kan Loven gøres anvendelig for Færøerne med de Lempelser, som maatte følge af Øernes særlige Forhold. Det har sin store Betydning, at de stedlige Myndigheder paa Færøerne, det vil sige Lagtinget, kunne overveje, hvorvidt denne Lov i det hele er egnet for Færøerne eller ikke.

I Almindelighed vil man kunne sige, at der ikke saa sjældent vil indtræffe det Forhold her i Tinget, naar der bliver fremlagt et Lovforslag, som skal gælde for Færøerne, at Repræsentanten der oppe fra kan komme til at staa lidt tvivlraadig overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven som Helhed vil være til Gavn for Færøerne eller ikke, og hvorvidt den overhovedet kan anvendes der. Men da vi nu have en raadgivende Forsamling oppe paa Færøerne, nemlig Lagtinget, siger det sig selv, at denne Forsamling, som bestaar af 18 folkevalgte Medlemmer, sidder inde med mere Kompetence til at dømme om, hvorvidt et Lovforslag vil være gavnligt for Færøerne eller ikke enten i sin Helhed eller tillempet efter Forholdene. Der er ogsaa en anden Ting, som maa tages i Betragtning, naar man i Slutningsparagraffen i en Lov fastslaar, at den skal gælde for Færøerne. Loven maa da forelægges for Lagtinget og skal gøres færdig der i første Samling. Dette volder ofte store Vanskeligheder, fordi Lagtinget i sin forholdsvis korte Samling paa kun to Maaneder ofte er overbebyrdet med Arbejde, saa at man ikke rigtig kan faa Tid til at gennemtænke de Love, som skulle gælde for os, og ikke faa Tid til at overveje de Forandringer, som muligvis vilde være heldige. Jeg skal som et Eksempel her paa blot nævne, at vi i Efteraaret fik Loven om Søfolks Forsikring til Behand-